

Incident a Guirufilàndia

Un jove de la Font d'en Carròs va ser agredit en un 'pub' de Benidorm per demanar en català. Quan anava a presentar la denúncia, la Policia Nacional es va negar a prendre-li declaració al·legant que no l'entienien i que no disposaven d'intèrpret.

Al bell mig de Benidorm, sense cap senyal que ho indique ni cap frontera que ho limite, hi ha una zona batejada pels nadius com "guirufilàndia". Hom hi pot entrar sense adonar-se que ha travessat la línia que separa la Marina Baixa del West End. Una mirada al voltant evidencia que les pells són més blanques i els cabells més rossos però de nit tots els gats són negres. Això els va passar als vint-i-un amics de Vicent Fuster que la nit del dissabte 3 d'agost celebraven amb ell la festa de comiat de solter. Fuster es casava la setmana següent a la Font d'en Carròs (la Safor) i Benidorm era el lloc ideal per celebrar-ho. De pub en pub i sense adonar-se van travessar la frontera invisible i van entrar en la discoteca Bahamas Fun-Pub, un d'aquests bars on la major part de la clientela parla anglès i només anglès però ben proveït d'eficients i políglotes cambrers espanyols que entenen perfectament "one beer, two beers, three beers". Així que demanar no significa cap problema. Vicent Fuster es dirigí cap al cambrer pelat, prim i nerviós que hi havia darrere la barra per demanar-li el popular combinat alcoià que conté refresc de cola i licor de cafè: "Posa'm un burret, per favor". La resposta del cambrer el deixà bocabadat: "Háblame en la lengua del imperio". El cambrer, que no es referia a la universal llengua anglesa, ja no deixà que Fuster li diguera res més. Li girà la cara d'una galtada

RAFA GIL

i corregué a buscar un objecte que tenia amagat sota la barra. Quan Fuster s'adonà del que havia passat, va veure que el capellat i prim cambrer es dirigia cap a ell cridant com un boig amb un bat de beisbol a la mà. Fuster ja no recorda ben bé què va passar. El cambrer li colpejà la mà. Els seus amics feren un rogle i dos o tres cambrers armats també amb bats de beisbol els empenyeren amb contundència, però sense la violència del capellat cap a fora. Segons explica un dels amics de Vicent, Joan Carles Pérez, quan els van traure va eixir l'encarregat del local, que els demanà tranquil·litat. "Quan nosaltres

—explica Pérez— li demanàrem el full de reclamacions, ell es negà a donar-nos-el i se'n va entrar al local dient que anava a telefonar a la Policia". Això és el que volien els agredits, però passaren uns minuts i ningú no arribava. Així que Vicent Escrivà i un altre xic se n'anaren a buscar-los. Els trobaren en un carrer proper al carrer de Girona on havien passat els fets i els explicaren la situació.

Mentrestant, de la porta de la discoteca va eixir un dels cambrers —"amb el cabell rapat i d'estatura mitjana, 1,73 aproximadament, vestint una camisa clara i amb cara allargada de

Vicent Fuster, a l'esquerra, amb Paco Arnal i Vicent Escrivà. Arnal va ser atacat amb un esprai d'auto-defensa.

El pub Bahamas, en el carrer Girona de Benidorm. En aquest local fou agredit Vicent Fuster amb un bat de beisbol.

complexió normal”, segons la declaració que Paco Arnal féu a la policia. El cambrer li arruixà els ulls amb un esprai de defensa que el deixà ofegant-se a terra. En aquest moment arribaren els efectius de la Policia Nacional, dos números que es miraren la situació “com si no anara amb ells”, segons Escrivà. Els policies, afirmen diversos testimonis, intentaren explicar als de la Font d’en Carròs que a les sis de la matinada els professionals de la barra porten una gran tensió acumulada. D’altra banda, la impressió de rebre una galtada i veure com un cambrer es llançava sobre ell amb un bat de beisbol també havia posat nerviós Vicent Fuster, que potser digué alguna paraula massa forta, segons recorda. “*Calla o te llevaremos a la cárcel*”, li va contestar de seguida el policia. Els 22 amics van tractar aleshores de convèncer les forces de seguretat que havien de portar Paco Arnal, que seguia afectat per l’esprai, a l’hospital. Aquest els va indicar qui era l’individu que l’havia arruixat amb l’esprai, però la policia no el va identificar. Arnal insistí aleshores que el portaren a l’hospital. Després de dir i repetir que aquella no era la seua obligació, la Policia Nacional va portar Arnal

Els policies intentaren explicar als de la Font d’en Carròs que a les sis de la matinada els professionals de la barra porten una gran tensió.

i un company al Centre de Salut, “com un favor”.

La resta d’amics es dirigiren mentrestant a la comissaria. Un per un van anar passant i contant la seua versió de la història. L’agredit, Vicent Fuster, va haver d’anar a fer-se un reconeixement mèdic per poder constatar que l’havien pegat. Quan tornà, passà a declarar. “Jo estava tan nerviós que no m’aclaria a parlar en castellà —explica Fuster— i vaig dir que em deixaren explicar-me en valencià”. La resposta de la policia fou ràpida. “Ací ningú no entenem el valencià”. A la comissaria de Benidorm, ciutat d’uns 50.000 habitants que viu exclusivament del turisme, hi ha inter-

pret d’alemany, francès i anglès, però no de català. I ningú no l’entén. “Ja farà d’interpret el meu cunyat si volen”, va raonar Fuster sorprès. Això no era possible. L’interpret, com és lògic, ha de ser oficial perquè d’altra manera pot canviar el sentit de les paraules del declarant. Així que Fuster només va poder signar un paper en què es diu “que en aquesta acta ens fa lliurament d’un informe facultatitu expedit al servei d’urgències, a nom del sotassignat; que per problemes idiomàtics es procedeix a comunicar al sotassignat que haurà de comparèixer davant l’autoritat judicial quan siga requerit a l’efecte, ja que en aquestes dependències no es disposa d’interpret oficial en idioma valencià”.

El dilluns següent, la premsa n’anava plena, de la història. El delegat del govern al País Valencià va obrir una investigació per aclarir els fets i dos dies després va fer públic un comunicat en el qual informa que tots els implicats feren la seua declaració en castellà excepte Vicent Fuster. També s’aclareix, en contra del que diu Fuster, que el policia entenia el valencià, però no sabia escriure’l per la qual cosa no li va prendre declaració. Es considera, a més a més, que els fets ocorreguts “s’han degut, en part, al fet que els efectius de la policia arribats a Benidorm per a reforçar la seguretat durant la temporada estiuenca procedeixen d’altres comunitats autònomes i desconeixen l’idioma autòcton”. I, finalment, s’assegura que “amb la finalitat de facilitar que els ciutadans que així ho demanen puguin fer les seues declaracions en valencià, aviat s’editaran models de declaració en valencià i es disposarà d’interprets en valencià”.

Vicent Fuster, un jove de 27 anys que treballa al camp, que mai no havia eixit als diaris i mai no tornarà a eixir, es va casar el passat dissabte en una missa dita en valencià a la Font d’En Carròs.

Àlex Milian